

(repertorium nálezů čís. 200). Vždyť právní pojem spoluvlastnictví k věcem movitým i nemovitým jest týž, pro oba druhy věcí platí předpisy § 825 a násl. obč. zák. a když, jak dovoďeno, dlužno tu užiti obdoby ustanovení o exekuci na podíly nemovitostní, možno se již s tohoto hlediska vysloviti pro přípustnost exekuce podle § 249 a nás. ex. ř.

Exekuce podle § 249 a násl. ex. ř. povede k cíli pouze tehdy, má-li dlužník věc ve své moci, nebo když věc je v moci vymáhajícího věřitele nebo třetí osoby k vydání věci ochotné. Na vymáhajícím věřiteli bude, by zásadně domáhal se exekuce podle § 249 ex. ř. a, pak-li by pro nedostatek podmínek §§ 253, 262 ex. ř. nevedla k cíli, by nastoupil cestu podle § 331 ex. ř. Podán-li však hned z prvopočátku návrh na exekuci podle § 331 ex. ř., bude jej zamítnouti pro nevhodnou volbu exekučního prostředku, leč že by návrhovatel již v návrhu uvedl (§ 54 čís. 3 ex. ř.) a osvědčil (§ 55 odstavec druhý ex. ř.), že dlužník nemá v moci věci, na niž mu přísluší spoluvlastnický podíl.

Plenární usnesení z dne 24. června 1924, čís. pres. 15-24.

D E N Í K.

Revise občanského zákona. Nákladem ministerstva spravedlnosti vyšlo právě druhé vydání elaborátu vypracovaného subkomitétém pro revisi občanského zákona (referent prof. Dr. Krčmář), jenž obsahuje: Návrh všeobecné části občanského zákona s novou podrobnou úpravou předpisů mezinárodního práva soukromého, návrh všeobecné části práva obligačního a ze zvláštní části návrh hlav o darování, smlouvě schovací půjčce, zápůjčce a zmocnění. Knihu tuto o 282 stranách lze objednat v presidiální kanceláři ministerstva spravedlnosti za cenu 30 Kč. Tamtéž lze objednat i elaboráty subkomitétu ostatních, a to elaborát zbývající části práva obligačního a náhrady škody (referent prof. Dr. Weisz) za 16 Kč, elaborát práva rodinného (referent prof. Dr. Kafka) za 12 Kč a elaborát práva dědického (referent prof. Dr. Svoňoda) za 8 Kč. Elaborát subkomitétu pro právo věcné (referent prof. Dr. Stieber) jest rozebrán a bude nové vydání uspořádáno, jestliže se sejde dostatečný počet předběžných přihlášek.

Pokusy o sjednocení právního řádu v Jugoslavii narážejí na mnohem větší obtíže než u nás vzhledem k tomu, že je tam

celkem několik různých oblastí právních: Srbsko s Černou Horou (oblast srbského práva), Dalmacie a území slovinská (oblast rak. práva), Vojvodina (oblast uher. práva), Chorvatsko se Slavonií a Bosna s Hercegovinou (pozměněné rak. právo). O tom i o snahách sjednocovacích píše dr. Eisner v časopisu »Auslandsrecht, 5. roč., seš. 3—5. Sjednoceno je už — kromě některých jiných oborů, jako stanovení zletilosti (dokonaným 21. rokem), zavedení systému koncesního pro společenstva hospodářská a výrobní vyjma společenstva zemědělská a j. — řízení vyrovnávací, spočívající na rak. řádu vyrovnávacím. Zvláštní stálá komise zákonodárná pracuje již od r. 1919 a dělí se jednak na odbor civilní, jednak na odbor trestní. Kromě toho je zřízována od případu k případu zvláštní rozšířená komise, která se zabývá elaboráty stálých komisí před tím, než dojde ke konečné úpravě jejich. Komise pro trestní právo vypracovala již návrhy trestního zákona, trestního řádu a zákona o výkonu trestu. Komise pro civilní právo vypracovala již osnovy jednotného zákona o organizaci soudní a civilního řádu soudního; osnova zákona o organizaci soudní nalézá se zároveň s osnovou soudcovské praxe služby již v parlamentním projednávání. Společný nejvyšší soud bude mít svoje sídlo v Záhřebě. Jak zákon o organizaci soudní, tak osnova civ. řádu soudního přimykají se k rakouským zákonům. Rovněž na osnově občanského zákona pracuje zvláštní odbor stálé komise zákonodárné, která míní vzít za základ svých prací rovněž rak. občanský zákon.

Mnichovský proces pro velezradu proti známému Hitlerovi a soudruhům došel odezvy v odborných listech německých. Květinový sešit časopisu »Die Juristenzeitung« přináší o něm článek jednak z pera prof. hraběte D o h n y, jednak poznámky da H a c h e n b u r g a. Články vyznívají proti rozsudku, který byl vydán, zejména proti mírnému trestu a použití podmíněčného odsouzení. D o h n a končí svůj článek takto: »To už není justice, to je libovůle. A jestliže rozsudek poskytuje prominutí trestu aneb je slibuje, osvědčí-li se, obžalovaným, kteří se svým činem otevřeně chlubí a kteří jeho opakování nezastřeně ohlašují, pak popírá smysl tohoto zařízení i smysl obžalovaných, kteří musí podle svého celého založení toto očekávání pociťovati přímo jako urážku. Přezírá, že zde má trest splnění nikoli funkce polepšovací, nýbrž zajišťovací. Pak bylo ale zásadně opoziční smýšlení obžalovaných okolností přitěžující a muslo býti tak hodnoceno i soudcem, který toto zásadní smýšlení sdílí. Jen kdo se naučil přemáhati v rozsudku soudcovském i sama